

Відзив про наукову діяльність Копиленка О. Л.

Наукову діяльність Копиленко О. Л. розпочав 1983 року, коли після закінчення Київського державного університету ім. Тараса Шевченка став працювати в Інституті держави і права АН України (стажист-дослідник, науковий співробітник), захистивши 1987 року дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.01.

1990 року був запрошений на роботу до Апарату Верховної Ради, де пройшов шлях від старшого консультанта до радника Голови Верховної Ради України. За час роботи у парламенті зробив вагомий внесок у розбудову правової системи нашої держави. Зокрема, брав участь у підготовці Акта проголошення незалежності України, Конституції України та Конституції АР Крим, а також численних законопроектів з широкого кола актуальних питань суспільного розвитку, концепцій та стратегій розвитку національного законодавства.

Паралельно Копиленко О. Л. продовжував наукову діяльність. 1993 року захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.01. Того ж року його обрано членом-кореспондентом Академії правових наук України. 1999 отримав вчене звання професора. 2001 року обрано академіком Академії правових наук України, 2006 - членом-кореспондентом Національної академії наук України, а 2018 - академіком НАН України.

У 2002 - 2019 рр. очолював Інститут законодавства Верховної Ради України. У 2002 - 2009 рр. одночасно обіймав посаду віце-президента Національної академії правових наук України (НАПрН України).

Під його керівництвом Інститут законодавства Верховної Ради України перетворився на потужний науково-дослідницький центр, який здійснює наукове забезпечення законотворчого процесу та активно співпрацює з НАН України. Копиленко О. Л. був членом бюро Секції суспільних і гуманітарних наук та бюро Відділення історії, філософії і права НАН України.

Під керівництвом Копиленка О. Л. здійснювалися стратегічно важливі наукові проекти практичного спрямування, зокрема: «Науково-правові засади законотворчого процесу», «Стратегія розвитку законодавства України», «Конституціоналізм у державо- та правотворенні України: стан, проблеми та перспективи», «Організація моніторингу ефективності законодавства та прогнозування наслідків його застосування», «Проблеми правового забезпечення виконання Україною міжнародних зобов'язань» та ін.

Після обрання в жовтні 2019 року народним депутатом України продовжує наукову роботу. Як член парламентського комітету з питань прав

людини, деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій у Донецькій, Луганській областях та Автономної Республіки Крим, міста Севастополя, національних меншин і міжнародних відносин реалізує свій науковий досвід у законотворчій діяльності.

Ще одним напрямом реалізації наукового досвіду О. Л. Копиленка стала Національна комісія з радіаційного захисту населення України, головою якої Верховна Рада України обрала його в грудні 2019 року.

О. Л. Копиленко має значний творчий доробок, є автором понад 470 наукових праць, у тому числі кількох десятків індивідуальних та колективних монографій і науково-практичних посібників у галузі історії держави і права, конституційного права, міжнародного права і європейської інтеграції. Його праці відзначені Державною премією України в галузі науки і техніки, преміями ім. М. Грушевського, ім. М. Василенка та ім. М. Костомарова НАН України.

Веде активну науково-педагогічну діяльність. Очолював Спеціалізовану вчену раду Д 26.867.01 Інституту законодавства Верховної Ради України. Тривалий час очолював експертну раду з юридичної освіти МОН України, був членом Президії ВАК України, Атестаційної колегії МОН України. Під його керівництвом захищено 23 докторські та 51 кандидатську дисертації.

Науково-практична діяльність О. Л. Копиленка здобула широке визнання не лише в Україні, а й за кордоном. Входить до української національної групи Постійної Палати Міжнародного Третейського Суду (м. Гаага). Нині є членом Комісії з правової реформи, а також Комісії державних нагород та геральдики при Президентові України.

О. Л. Копиленко обрано також членом Президії НАН України, він входить до складу Колегії МОН України.

Заслужений юрист України (2004). Нагороджений орденом «За заслуги» III (2010) та II ступенів (2016), почесними грамотами Верховної Ради України (2011) та Кабінету Міністрів України (2004).

**Голова
Верховної Ради України,
академік НАПрН України**

